

af os vil være med til at forringe Kaarene for de Mennesker, der skal have Understøttelse af Hjælpekassen? Aabenbart ingen. Da jeg første Gang havde Ordet, nævnedes jeg, at man ifølge Lovforslaget i 18 Maanedere kan uddele efter frit Skøn til dem, der faar af Hjælpekassens Midler; efter de 18 Maaneders Forløb og hvis Understøttelsen i den Tid andrager i alt 180 Kr. skal Forholdet nærmere overvejes. Men jeg vilde gerne have hørt baade det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) og det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) fremføre et grundigt Bevis for, at saa var alle Sunde lukkede, saa var det ikke mere muligt at faa den Understøttelse, man trænger til. De har ikke kunnet modbevise, at saadan Understøttelse kan faas under særlige Forhold. Det tillades netop, som jeg sagde før, at støtte i det Omfang, Styrelsen mener, det er nødvendigt, og i det Tidsrum, i hvilket den mener, vedkommende har Krav paa at blive støttet. Det kan ikke modbevises af nogen af de to ærede Medlemmer, der har talt imod dette Ændringsforslag. Og at man saa i Henhold til Ændringsforslag Nr. 9 skal kunne se, hvilke Mennesker der er blevet hjulpet ved denne Udtagesregel, det betyder absolut ikke et „Om Forladelse“. Jeg forbavsedes meget over at høre den Udtalelse af det ærede Medlem fra Langeland. Det ærede Medlem sagde: „Ved Ændringsforslag Nr. 9 gør man Kommunalbestyrelsen til en kontrollerende Myndighed overfor Hjælpekassestyrelsen, og dette finder jeg meget uheldigt“. Nu har jeg aldrig kendt Magen! Naar man ved, at Hjælpekasserne har deres væsentligste og næsten eneste Indtægt fra Kommunekasserne, skulde Kommunekasserne saa ikke have en kontrollerende Indfyldelse? Jeg tror, det maa være en Fortalelse af det ærede Medlem fra Langeland, naar han siger saadant noget! (P. Munch: De har ikke hørt hele Sætningen!). Jeg noterede den ned, og jeg antager, det er rigtig, hvad jeg noterede. Meningen er i alt Fald rigtig. Det ærede Medlem sagde: „Ved Ændringsforslag Nr. 9 gør man Kommunalbestyrelsen til en kontrollerende Myndighed overfor Hjælpekassestyrelsen, og dette finder jeg meget uheldigt“. Det finder jeg ikke meget uheldigt, for det er netop i sin gode Orden. — Jeg haaber at have vist, at ingen forgæves vil komme til at søge Støtte af Hjælpekasserne, hvis Lovforslaget bliver vedtaget med denne Ændring, alt under Forudsætning af, at Hjælpekassestyrelsen er forstaaende overfor sin

Opgave, og at den søgende hører til de saakaldte værdige trængende, samt at der overhovedet er Midler til Raadighed. Absolut udelukket Loven ingen, og de Herrer skylder et Bevis for deres Paastand i saa Henseende.

Det næste, man særlig har dvælet ved, er Spørgsmaalet om Tilskuddets Størrelse. Jeg kan ikke anbefale at stemme for Ændringsforslag Nr. 10, men maa anbefale at stemme imod det. Dette sker ikke, fordi jeg er en hjerteløs eller haardhjertet Mand og ikke vil yde Støtte ud over de 250,000 Kr., som Staten nu giver til Hjælpekasserne. Men jeg tror, at det for Tiden kan lade sig gøre for Hjælpekasserne at virke efter deres Bestemmelse med de Midler, der alt staaar til deres Raadighed. Jeg nævnedes, da jeg første Gang havde Ordet, at der ved Ændringsforslag Nr. 7 fremkommer adskillige Beparelser. Ingen har kunnet afkræfte min Paastand, og enhver, der følger med i disse Ting og har Forstaaelse af disse Forhold, ved, at der, hvis dette Ændringsforslag vedtages, vil blive sparet ret betydelige Beløb. Det er altsaa et indirekte Tilskud til Hjælpekasserne, idet der derved vil blive en større Pengemasse at uddele til færre Ansøgere.

Endvidere hører jeg til dem, der føler sig forvissede om, at den Dag ikke er fjern, da vi faar Lovforslaget om Understøttelse til Enkers og Enkemænds Børn herved i Tinget, maaske ikke i fuldt saa tiltalende en Skikkelse som den, i hvilken det gik herfra, men alligevel i en saadan Skikkelse, at der er vist, at man ogsaa fra det andet Tings Side ønsker at yde Støtte paa det Omraade, som der her er Tale om. Min Opfattelse i denne Henseende er akkurat lige saa god og lige saa berettiget som deres, der har den modsatte Opfattelse, men jeg kan lige saa lidt bevise noget i denne Henseende, som de Herrer, der har en modsat Anskuelse, kan bevise deres. Men naar jeg har den Opfattelse og gaar ud fra, at der vil være Lydhørhed for Retfærdighedskravet — og det skal nok vise sig, at jeg ikke tager meget fejl i den Henseende —, saa gaar jeg ud fra, at Hjælpekasserne vil blive aflastede for 3 à 400,000 Kr. aarlig, naar Enkerne ikke skal have Støtte igennem dem. Dette vil jo være en ikke ubetydelig Forøgelse af de Midlers Værdi, som Hjælpekasserne raader over. Men derfor kan jeg heller ikke stemme for, at der yderligere bevilges 250,000 Kr. i dette Øjemed.

Heller ikke kan jeg stemme for, men maa meget anbefale at stemme mod Ændringsforslag Nr. 11. Det er efter min Mening det farligste Ændringsforslag, der er